Královně - Láďa Svoboda

```
        G          D            Emi    D     Emi
1. Má královno já neusnu, vždyť marně volám sen.
         G            D             Emi    D    Emi
    Můj spánek kdesi zůstal stát jen vámi okouzlen.
                 D               Emi     D     Emi
    Vaše oči nosí hloubku hvězd a dálkou nekončí
       G               D                     Emi    D    Emi
    a skrývá se v nich tolik cest, které jen smutek odloučí.

        C            D                G            A
R:  Na vás teď číši pozvedám, loutnu lásky nechám znít
        Emi          D         C                   D
     a dojat krásou poklekám, něžnost vám z dlaní pít.
        G           D            Emi          A
    Ať znějí písně trubadůrů, ať není to jen sen,
        Emi         D           Emi    D    Emi
    vám patří moje poklady, mé srdce moje zem.


2. I vůně růží z léta vrací se, třeba v oknech kreslí mráz.
   A před vámi jen sklání se, tak jako mnohý z nás.
   Každá slza, která padá v klín, je perlou vašich řas.
   Ta něžná tvář, váš dívčí vzhled je zemí plnou krás.
R:

3. Hebkost vlásků rána předčí i a pohled svítání
   A když uslyším váš hlas se smát to zvony vyzvání.
   Do smrti chci vás milovat váš pohled v srdci  nést,
   naši lásku věrně uchovat, ten květ dál nechat kvést.
R:
```